

калитѣ така ги хулиха, че не могатъ да работятъ заедно сътѣхъ. Нѣматъ програма. Разтурянето на камарата нѣма да помогне, ще трѣбва да се правятъ пакъ нови избори, и ще дойде още по-лоша камара. Staatsstreich [държавниятъ превратъ] е всѣкога опасенъ — odium, Verkürzung der Volksfreiheiten [ненавистъ, ограничение на народните свободи]—загуба на популярността на княза. Въ вторникъ Кевенхюлеръ билъ при княза: sehr betrübt, fragte mich um Rath, gab keinen, habe keine Instruktionen [твърде натеженъ, питаше ме за съветъ, не му дадохъ никакъвъ, нѣмамъ никакви инструкции], би билъ личенъ съветъ; князътъ би запиталъ Давидова, да ли този съветъ е добъръ и т. н. Князътъ не искалъ чисто радикаленъ кабинетъ. Armer Fürst, sehr betrübt [бедниятъ князъ, бѣше много съкрушенъ]. Князътъ, министерството, Великите сили виждатъ, че за конституцията изработена въ Търново (Лукиановъ, Gresser, Rogge, Качановски) — населението не е узрѣло. Нито бѫдещата камара, нито бѫдещето министерство нѣма да измѣни конституцията; grosse Nationalversammlung zusammenzuberufen w re noch  rger [да се свика Велико народно събрание би било още по-лошо]. Трѣбва да се измѣни, ала какъ и кога? Европа създаде България, за да има миръ на Балканския полуостровъ, а не да бѫде Herd von Ungluehen [огнище на размирици]. България има историческа задача, ще я постигне, ала не сега, постепенно. Разумътъ въ Румелия, Кевенхюлеръ го приписва на влиянието на екзарха (азъ на Дамокловия мечъ—Портата). Агитацията на Поляковъ и неговите агенти Черенъ и Утинъ, министрите не сѫ съгласни съ неговите планове: тѣ агитираха и настъскваха народните представители противъ министерството; Каравеловъ билъ напълно въ тѣхни рѣце. Правосѫдието е много окаяно. Капитулациите и дѣлото въ Варна — Берлинскиятъ договоръ и временниятъ закони на Давидова противоречатъ единъ на други; въпрѣки всички обещания на Балабанова подчиненитетъ му не вършатъ нищо. Процесътъ въ Кюстендилъ, единъ чехъ (работникъ) застрелялъ ужъ нѣкого и макаръ че било доказано, че куршумътъ не може да влѣзе въ неговата пушка, билъ осъденъ на смъртъ отъ Кюстендилския сѫдъ (въ апелацията билъ напълно оправданъ). Работата стои наистина така. Балабанова тукъ въ София прогласяватъ за привърженикъ на Австрация, Кевенхюлеръ никога нито дума не е говорилъ за това; инакъ министрите въ чужбина се смѣтатъ за московци, а либералитѣ за противници на руситѣ. Гешовъ едва ли ще приеме, сѫщо и Дриновъ. За Цанкова не се дори и говори. Училищата: разправихъ му за свищовската случка, училищата сѫ въ рѣцетъ на общините. Силата на общините — управляватъ, парализуватъ силата на администрацията. Финансите сѫ слаби, дори и всички редовно да плащаха; wenig urbares Land. Das Ganze wird mir manchmal rein eckeinhalt